

לראות בוונציה ולמות

המחולקים בסיכום. גם שהשופטים הגבילו את בחירתם לתחרות הרישמית בלבד (שכמו בפסטיבלים האחרים בשנה זו, זוהי דווקא המיסגרת הפחות מרתקת). התברר שהמבויישים הראי-שניים הם דווקא האיטלקים. בהיעדרם של פרדריקו פליני (שלא הצליח לסיים את סרטו גינגר ופרד) ואטורה סקולה (שרב עם מנהל הפסטיבל ג'אן לואיג'י רונדי) וסירטהון של שתי הנשים המובילות בקולנוע האיטלקי, ליליאנה קאוואני ולינה ורטמילר, שלא באו בסופו של דבר — נשארו האיטלקים עם שתי פאסטות כבדות אבל ברוטב רלייל: סירטו של בבילי אקווה, שהיה חיקוי עלב לפליני בתיבול קאסאבטס (עם כן גאזארה אומלל מאוד בתפקיד כימאי, שהגיע למבוי סתום ומחפש נואשות את האני המיני והיצירתי שלו באשה שאינה קיימת), וסירטו של קארלו זאני, מאמא אבה, שיחזור חסריכישרון לפרשה אמיתית שהסעירה את איטליה, לפני זמן מה, אודות מישפטה של מנהיגת כת בסיגנון המוניס, שי הואשמה בגניבת נפשתייהם של צעירי תמימים, יחד עם ממוזן הוריים

פסטיבל בעל יומרות אדירות. בואו של יונסקו עלה לפסטיבל כמיליון וחצי לירטות איטלקיות ליום, שכן המחזאי לא בא בגפו כי אם נטל עימו את אשתו ופמליה של שלושה גרורים, שיצקו מים על ידיו במערכת-חדרים הרורה נאכסלסיו, בית-המלון היקר ביותר שקיים בלידו, חוץ-הים של ונציה, שם נערך פסטיבל-הסרטים. לבר ממנו ישב כנשיא חבר השופטים הבימאי כ'יסטוף (מסיבת נישואין) זנוסי, ולצידו חבורה של אנשי-רוח ואמנות בעלי כושר וכבוד: חתן פרסי-נובל לסיפרות מיוון, אוריסאוס אליטיס, הבימאים קו איצ'קאוה, ג'ון שלזינגר ואלן קלימוב; הצעירים רנצו וספיניאני ווראן מוזיק, האדריכל המהולל ריי קארדו בופיל והעיתונאים כארכייליני אמירי ולינו מיצ'יקה, העוסקים גם בהוראת קולנוע משולבת בפוליטיקה. שכן בוונציה, אסור לשכוח, מכוונת הפוליטיקה את מיתרי-המוזה ולא די בכישרון, אם אינו בעל כרטיס-מיפלגה בצבע הנכון.

המערכה הראשונה בסביבה-הקרבנות של חבר השופטים החלה בניפוי הש"י מות שאינם יאים לאריות הכסף והזהב

פארודיה שנונה על מיתוס הסנדקים. ניקולסון הוא ביצועיסט מצטיין. יקירו של הדון, המתאהב ברוצחת שכירה שהקונקורנציה מעסיקה כדי לבצע חוזה.

ג'ק ניקולסון ונתלון סרנר מסלקים גוויה בסירטו של ג'ון יוסטון הכבוד של פריצי, שהוא

אהבה בכבלים תמיס באזאקה (משמאל) בתפקיד הלני, ניבורת שנות האבן, המבוסס על פרשה אמיתית — זוג אסירים זכה במשך 20 שנה ל-70 שעות משותפות.

יחליפו לחש ולחשישה עם העולם החיצון. עיניהם רפות, עצביהם רפופים ופרי הם יכש מהתנצחויות. עוד פסע קט מפריד ביניהם לבין השיחרור — חתי מת'היד של כל אחד מהם על גזרי-הרזן — כשזקן הצוות מתרומם מכיסאו. זהו יוג'ין יונסקו המחזאי המהולל, בן 73, היהלום שבכתר שופטי הפסטיבל ור גאוות המארגנים, שהצליחו לשכנע אותו להירתם למלאכה. אלא שספק רב מה מיספר הסרטים שהצליח לראות ועד כמה הוא מעורבן בענייני קולנוע. הישיש נאנח — לא, הוא לא מרוצה מן הפרסים, חושב שצריך להתחיל את כל הריון של חבר השופטים הנכבד מראי שיתו.

הנבחרים מחווירים. אנא, לא את כל הסיט הזה מהתחלה. יונסקו מגחך: רק רציתי למתוח אתכם קצת!

גם כובד וגם כבוד

אך, למען האמת ההיסטורית, בדיחתו של יונסקו היתה אבסורדית הרבה פחות מן התיאטרון שלו. המחזה שמאחורי הקלעים בפסטיבל, שרמה לתעלה שעלתה על גדותיה, היה ארוך ומייגע, כפי שצפוי שיתרחש בפסטיבל שבו הכמות מרובה על האיכות.

הרמויות הראשיות בצוות השופטים העידו על פי שמותיהם כי אכן, זה היה

המוחסים והמפוארים ביותר שעל התעלה הגרולה, בית המלון דניאלי סגורים כבר מאז הבוקר 11 חברי צוות השופטים, כשפלוגת סדרנים מטעם הביאנאלה (אירגון-הגג של אירועי האמנות בוונציה) שומר עליהם לבל

ה התרחש כמעט בהצות הלילה הארוך שלפני הסוף: בטקס חלוקת הפרסים של פסטיבל הסרטים ה-42 בוונציה, הפסטיבל הוקן ביותר, היקר ביותר והיומרי ביותר באירופה. כאלום מבודד של אחר המוסדות

האב ובתו אנג'ליקה וג'ון יוסטון. האב-הבימאי זכה בפרס הוקרה ובתו, אנג'ליקה, המשחקת בסרט את נכדתו של דון פריצי, המאוהבת בניקולסון, היא במציאות בת-זוגו של השחקן.